

A mi történetünk

2021 július 18. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Hamarosan kiderül, mire elég a nulla teljesítmény.

A politikában jóval nagyobb a jelent?sége a saját narratívának, mint a való életben. Ha ugyanis a barátommal vagy a szomszéddal beszélgetek, akkor – optimális esetben – elmondjuk a véleményünket valamir?l, meghallgatjuk a másikat, aztán szépen hazamegyünk abban a tudatban, hogy igazunk van, a másik pedig értetlen marha.

Hiszen magyarok lennénk, vagy mi a szösz: olyasmi pedig párducos Árpád óta nem esett meg a honban, hogy közéleti vitában igazat adnánk egy másik magyarnak.

Ezzel szemben a politikában nem egyszer?en egyetértésre vagy egyet nem értésre megy ki a játék, valójában csak annak hallatszik a hangja, aki a saját történetét mondja. És ha az a történet elég meggy?z? vagy érdekes, ha az emberek többsége egyetért a tálalás módjával, id?zítésével, ha a történet tartalmát igaznak találja, akkor a politikai ellenfélnek össze kell kapnia magát, amennyiben szorítóban szeretné tölteni a következ? menetet is.

A hazai baloldal legnagyobb rákfenéje, hogy vezet?i tökéletesen alkalmatlanok, hülyék és impotensek. Ha valaki túlzottan szigorúnak találná ezt a min?sítést, egy pillanatra révedjen vissza *Kunhalmi Ágnes* kamerák el?tti hahotázására, *Jakab Péter* parizeres-piros aranyos jelenetére, *Gyurcsány Ferenc* mámoros pillanataira, *Fekete-Gy?r* agresszív kismalac momentumaira. Hogy mégis versenyben vannak, kizárólag külföldi szponzoraik érdeme. Azok terelték egybe ?ket, és húznak most tizenkilencre lapot: vagy bejön, vagy nem jön be. Ha ez utóbbi, akkor tényleg égszakadás, földindulás várható a baloldalon, mert tizenhat esztend? hatalmon kívül bizony már több a kínos kategóriánál.

A Fidesz-kormány számtalan saját történetet mesélt el a magyar embereknek. Elmondta, hogy tizenkét év alatt gazdaságilag, politikailag olyan er?s lett Magyarország, amilyenre emberemlékezet óta nem akadt példa.
A kormány története az is, hogy ha nem vigyázunk, és esélyt adunk az ellenzéknek, migránsok tíz- és százezrei özönlik el az országot, ahogyan máshol is történt. Szintén a kormány narratívájában ismertük meg a járványkezelést. T?lük tudjuk, hogy Európában a leggyorsabban lábaltunk ki bel?le, és a fájdalmas veszteségek ellenére a magyar egészségügy nem roppant össze, ez pedig szintén a hatalmon lév?k szakértelmét, tudását, felkészültségét dicséri. A legújabb történet pedig a pedofília intézményesítése elleni küzdelem, amely – szavazzon bárhova – minden magyar közös története, hiszen jószerével mindenkit érint.

Az ellenzék egyetlen témája, egyetlen története, hogy *Mészáros L?rinc*. Hogy ennek a nagyív? programnak egyáltalán még valamennyi támogatója akad, szomorú látlelete a „másik Magyarországnak”, a politikát csak és kizárólag az irigységfaktorral méreget? alacsony tudati és igényszintnek. Túl ezen, ha jobban belegondolunk, érthetetlen, hogy az ellenzéki pártok tizenkét b? esztend? alatt semmilyen ajánlatot nem tettek a magyar társadalomnak. Az Európai Egyesült Államok és a felcsúti per ígérete magától értet?d?en nem saját történet, mert a valóságban, az emberek napi életében semmit sem jelentenek. Sem az életünk, sem a körülményeink, sem a jöv?képünk nem lesz teljesebb ezekkel a saját történetnek álcázott utópiákkal. Saját történet hiányában a hazai baloldal csak kullog az események után, nem marad más számára, mint a kormányoldal tematikájára adott silány és kiszámítható válaszreakciók.

Mozgásterük persze lett volna. Ha például járványhelyzetben a nemzeti egységet er?sítik. Ha a vírus els? napján azt mondják, hogy ünnepélyesen félreteszünk minden politikai érvet, a szakmaiakra összpontosítunk, megszavazzuk a rendkívüli intézkedéseket és a kormányoldal víruskezelési stratégiáját. Mi történt volna? A témát továbbra is a kormány viszi, az ? felségterületük marad, de erkölcsileg feln? mellé jük az ellenzék. A jöv? tavaszi parlamenti választás el?tt mondhatták volna, hogy válsághelyzetben konstruktívan viselkedtünk, most viszont van jobb ajánlatunk a magyar társadalomnak. És miután bebizonyítottuk, hogy rövid távú érdekek helyett az emberek valódi problémáit választottuk, hallgassanak meg most minket, mert kitaláltunk valamit, ami szerintünk m?ködik. Azt már csak zárójelben jelzem, hogy ehhez a soft politikához nagyszer?en passzolt volna az esetlen, de kedves közszerepl? álorcájában virító *Karácsony Gergely* (aki konfrontációban, kemény témák kezelésében egyáltalán nem a legjobb választás, mint láttuk az elmúlt hetekben).

A hazai ellenzék azonban ostoba. Zsigeri módon, fóbiásan gy?lölik *Orbán Viktort* és rendszerét, és azt hiszik, hogy bármilyen szünet, bármilyen engedmény a permanens forradalomban az elmúlásukhoz vezet. Így aztán marad a rendezetlen viszony a koalíció szerepl?i között. Marad a kibeszélés, a betartás, az egymásra cáfolás, a fúrás-faragás. Persze, akár ez is elég lehet a gy?zelemhez tavasszal, csakhogy a választást az er?k maximalizálásának

képessége döntheti el. Ha a fanatikus, elkötelezett baloldali választókon túli teret nézzük, mondjunk egyetlen okot, hogy az ingadozóknak miért kellene erre a határozatlan, arctalan, durcás, láthatóan tehetetlen ellenzéki konglomerátumra szavaznia! A hazai baloldalnak egyszer?en nincs honnan meríteni erkölcsi értelemben, átaludták a tizenkét évet, nem dolgoztak, csak óbégattak, bohóckodtak. Hamarosan kiderül, mire elég a nulla teljesítmény.

Szentesi Zöldi László - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló